

der i samarbejde med Udenrigsministeriet skal undersøge, om den pågældende kan tilbydes arbejde ved et projekt i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.«

Helt ærligt: Det lyder ikke som noget, der kommer til at ske i ret mange tilfælde. Det lyder som noget meget bureaukratisk, der stort set aldrig kommer til at ske, og derfor står vi stadig tilbage med det problem at diskutere, hvordan vi i langt højere grad kan forvandle repatrieringshjælp til hjælp til det lokalområde, den pågældende vender tilbage til – f.eks. i form af delvis støtte til, at den pågældende kan være ansat med kommunale opgaver i en periode, så støtten automatisk bliver en del af lokalsamfundets økonomi og ikke bare kommer den enkelte til gode.

Jeg mener, det er meget afgørende, for i den situation, hvor man vender tilbage og er fremmed over for dem, man vender tilbage til, fordi man har oplevet fuldstændig forskellige forhold og haft forskellige virkeligheder – selv ens angst har været meget forskellig – er det meget afgørende for at skabe et samliv, at man ikke bliver misundt, og at der ikke kommer den type privilegier ind i diskussionen, men at der skabes et samlet løft for lokalområdet. Så jeg vil godt opfordre til, at vi tager en lidt grundigere diskussion og eventuelt prøver, om vi ikke kan forbedre lovforslaget på det punkt.

Til allersidst vil jeg bare sige, at jeg er glad for, at der er høringssvar fra UNHCR. Det var der jo ikke i forbindelse med integrationsloven, men det er der her. Det er et godt høringssvar, og jeg synes i det hele taget, det er fornuftigt, at UNHCR bliver hørt i den slags spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg skal slet ikke gå ministeren i bedene og svare på hans vegne, men det, der kalder mig op, var hr. Søren Søndergaards bemærkninger om Dansk Flygtningehjælps demontering i forbindelse med integrationsloven; sådan hørte jeg det.

Hr. Søren Søndergaard spurgte om rådgivningen om repatriering: Hvem skal varetage den? I lovforslaget ligger der ideer om, at det ikke udelukkende skal være Dansk Flygtningehjælp, der bliver sat til at varetage denne opgave, og fra radikal side er vi vældig tilfredse med den formulering. Vi tror og ønsker, at Dansk Flygtningehjælp får en toneangivende rolle i denne opgaveløsning, og især tror vi, det er en

god idé, fordi Dansk Flygtningehjælp jo har en fantastisk kontakt til de flygtningeproducerende områder, og at det derfor vil være oplagt, at man fastholder den ekspertise, som ligger i Dansk Flygtningehjælp, til at varetage denne opgave. Men yderligere føler vi, det er en god idé, at man ikke udelukkende overlader opgaven til dem, men giver mulighed for, at andre, der også har ekspertise på området, kan være med til at inspirere til en gensidig, frugtbar proces.

Tom Behnke (FP):

Vi må jo konstatere, at der er for få, der har benyttet sig og benytter sig af muligheden for at repatriere til eget hjemland, og det kan vi i Fremskridtspartiet kun beklage. Vi havde faktisk håbet, at når man nu åbnede den mulighed, var der flere udlændinge, som ville benytte sig af muligheden. Men det har de altså ikke gjort.

Årsagen til det skal måske findes i den øvrige lovgivning, vi har her i landet, for der er jo ingen tvivl om, at det faktum, at man allerede efter 3 års ophold i Danmark som udlænding overgår fra midlertidig opholdstilladelse til en permanent opholdstilladelse, bevirker, at flygtninge bliver gjort til indvandrere, og det er jo sådan set ikke meningen.

Flygtninge er flygtninge; det er folk, der er på flugt, indtil de igen kan vende tilbage til deres hjemland, og derfor er det et væsentligt problem, at udlændingeloven foreskriver, at man allerede efter 3 års ophold i Danmark får permanent opholdstilladelse. Det betyder jo, at man ikke har mulighed for at bede de pågældende mennesker om at vende tilbage til deres hjemland, når der er fred og ro i hjemlandet, og når det kan lade sig gøre, at de vender tilbage, og vi kommer på den måde i den situation, at vi er nødt til at have en repatrieringslov.

Hvis man i stedet havde gjort det, at man havde sagt, at flygtninge er flygtninge, og at de er det, indtil de opnår dansk statsborgerskab eller kunne opnå det, ville der være mulighed for at sende dem tilbage igen, når der blev fred og ro i hjemlandet. Men sagen er jo, at det øvrige Folketing har vedtaget, at sådan skal det ikke være, og når det er udgangspunktet for debatten her i dag, må vi forholde os til virkeligheden, og virkeligheden er altså, at der er en gruppe udlændinge, for hvem det er nødvendigt at have en repatrieringslov og mulighed for at give økonomisk støtte, hvis vi vil prøve at